

ภาคผนวก ก

โดยที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งเป็นกลุ่มวิสาหกิจส่วนใหญ่ของประเทศ และมีความสำคัญต่อ กระบวนการ พัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แต่กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนี้ยัง ขาดความสามารถ ในการประกอบการ ทั้งด้านเทคโนโลยี การผลิต การจัดการ การตลาด และการเงิน ทำให้กลุ่มวิสาหกิจ นี้ไม่อาจแข่งขันกับวิสาหกิจขนาดใหญ่ได้ ประกอบกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ประเทศไทยต้องเปิดเสรีทางด้านการลงทุน การบริการ และการค้า จึงทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประสบภาวะ ที่ต้องแข่งขันกับกิจการค้า ทำนองเดียวกันมากยิ่งขึ้น ทั้งระดับภายในประเทศและระดับนานาชาติ ดังนั้นเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมสามารถพัฒนากิจการให้เกิดความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ และเป็นตัวจักรสำคัญ ในการพัฒนา เศรษฐกิจ ของประเทศ รัฐจึงจัดให้มีกระบวนการช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุน และมาตรการด้านสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสม โดยการตรา พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ 2543 ขึ้นใช้บังคับและ จัดตั้ง สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมขึ้น เพื่อเป็นศูนย์กลางประสานระบบการทำงาน ของส่วนราชการ องค์กรของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่ ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง และสอดคล้องในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งให้การช่วยเหลือ อุดหนุน ร่วมกิจการ ร่วมทุน ลงทุน หรือให้กู้ยืม สำหรับการดำเนินการก่อตั้ง ปรับปรุง ขยายกิจการ การวิจัย พัฒนา และการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นโดยรวม

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นที่รู้จักและเรียกกันโดยทั่วไปว่า SMEs ซึ่งย่อมาจาก Small and Medium Enterprises วิสาหกิจใดจัดเป็นวิสาหกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อม นั้น บางประเทศใช้ ทุนจดทะเบียน เงินลงทุน หรือยอดขาย เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน สำหรับประเทศไทยนั้นใช้ “จำนวนการจ้างงาน มูลค่าสินทรัพย์ถาวรหรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง” เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน (มาตรา 4 แห่ง พรบ. ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม) โดยร่างกฎกระทรวง (ซึ่งอยู่ในระหว่างการ ตรวจสอบพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา) กำหนดจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวร ของวิสาหกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อม เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินว่า วิสาหกิจใดเป็นวิสาหกิจขนาดกลาง หรือวิสาหกิจขนาดย่อม ดังนี้

1. วิสาหกิจขนาดย่อม ได้แก่ กิจกรรมที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) กิจกรรมผลิตสินค้า ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินห้าสิบคนหรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกินห้าสิบล้านบาท
- (2) กิจกรรมให้บริการ ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินห้าสิบคนหรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกินห้าสิบล้านบาท
- (3) กิจกรรมค้าส่ง ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินยี่สิบห้าคนหรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกินห้าสิบล้านบาท
- (4) กิจกรรมค้าปลีก ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินสิบห้าคนหรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกินสามสิบล้านบาท

2. วิสาหกิจขนาดกลาง ได้แก่ กิจกรรมที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) กิจกรรมผลิตสินค้า ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่าห้าสิบคนแต่ไม่เกินสองร้อยคน หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่าห้าสิบล้านแต่ไม่เกินสองร้อยล้านบาท
- (2) กิจกรรมให้บริการ ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่าห้าสิบคนแต่ไม่เกินสองร้อยคน หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่าห้าสิบล้านบาทแต่ไม่เกินสองร้อยล้านบาท
- (3) กิจกรรมค้าส่ง ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่ายี่สิบห้าคนแต่ไม่เกินห้าสิบคน หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่าห้าสิบล้านบาทแต่ไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท
- (4) กิจกรรมค้าปลีก ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่าสิบห้าคนแต่ไม่เกินสามสิบคน หรือมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรเกินกว่าสามสิบล้านบาทแต่ไม่เกินหกสิบล้านบาท

3. ในกรณีที่จำนวนการจ้างงานของกิจการใดเข้าลักษณะ ของวิสาหกิจขนาดย่อมแต่มูลค่าสินทรัพย์ถาวร เข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลาง หรือจำนวนการจ้างงานเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลาง แต่มูลค่าสินทรัพย์ถาวร เข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดย่อม ให้ถือจำนวนการจ้างงานหรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวรที่น้อยกว่าเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

4. จำนวนการจ้างงานหรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวรตามข้อ 1 และข้อ 2 ให้พิจารณาจากหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (1) จำนวนการจ้างงาน ให้พิจารณาจากหลักฐานแสดงจำนวนการจ้างงานที่ได้จัดทำ

ขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด

(2) มูลค่าสินทรัพย์ถาวร ให้พิจารณาจาก

(ก) มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิซึ่งไม่รวมที่ดิน

ตามที่ปรากฏในงบการเงินล่าสุดของกิจการที่ได้จัดทำขึ้น โดยผู้ทำบัญชี ของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือ งบการเงินล่าสุดของกิจการ ที่ได้รับการตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาต แล้ว ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี

(ข) มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิซึ่งไม่รวมที่ดิน

ตามที่ได้รับการประเมินจากสถาบันการเงินหรือบริษัทที่ปรึกษาทางการเงินที่น่าเชื่อถือ

ในกรณีที่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิตาม (ก) และ (ข) ต่างกัน ให้ถือจำนวนที่น้อยกว่าเป็นมูลค่าสินทรัพย์ถาวร
กองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เพื่อให้การสนับสนุนและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความต่อเนื่องอย่างมีประสิทธิภาพ ได้มีการจัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง ในสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” ซึ่งมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 กำหนดที่มาของเงินกองทุนนี้ว่าประกอบด้วย

- (1) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (2) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (3) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้เพื่อสมทบกองทุน
- (4) ดอกผลหรือรายได้ของกองทุน
- (5) เงินอื่นที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการกองทุน

เงินกองทุนดังกล่าวให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการดังต่อไปนี้ (มาตรา 34)

1. ให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กู้ยืม สำหรับดำเนินการ ก่อตั้ง ปรับปรุง และพัฒนากิจการของวิสาหกิจหรือกลุ่มวิสาหกิจนั้น ให้มีประสิทธิภาพและขีดความสามารถเพิ่มขึ้น
2. ให้ความช่วยเหลือ ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรเอกชน เพื่อนำไปใช้ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด

ย่อม

3. เป็นเงินช่วยเหลืออุดหนุน การดำเนินการใด ร่วมกิจการ ร่วมทุน หรือลงทุนใดที่ เกี่ยวกับการก่อตั้ง การขยายกิจการ การวิจัย พัฒนาและการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยรวม

การบริหารกองทุน

การบริหารกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม บริหารโดยสำนักงาน ส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและ ขนาดย่อม (สสว.) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 16 แห่ง พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 สสว. มีอำนาจที่จะ นำเงินกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาบริหารจัดการเพื่อ ประโยชน์ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรณีดังต่อไปนี้

1. ให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมกู้ยืม (โดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน) หรือ ลงทุน เพื่อการวิจัย พัฒนา และส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยรวม (มาตรา 17 (2))
2. ให้ความอุดหนุนแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือกลุ่มวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม หรือช่วยเหลือส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ องค์การเอกชน เพื่อการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (มาตรา 17 (3))
3. เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์แก่การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (มาตรา 17 (4)) ซึ่งหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่ สสว. ให้กู้ยืม ลงทุน ให้ความอุดหนุน หรือให้ความ ช่วยเหลือ จากเงินกองทุน รวมตลอดถึงการเข้าร่วมกิจการ หรือการถือหุ้นดังกล่าวข้างต้น จะต้องเป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการบริหาร สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม กำหนด (มาตรา 20 (12)) ทั้งนี้ คณะกรรมการ บริหารสำนักงาน ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อาจมอบหมายให้สถาบันการเงิน ที่มีนโยบาย ส่งเสริม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เห็นสมควรเป็นผู้จัดการกองทุน ในเงิน ส่วนที่จัดสรรสำหรับให้กู้ยืม ลงทุน ให้ความอุดหนุนหรือช่วยเหลือ รวมตลอดถึงการเข้า ร่วมกิจการหรือถือหุ้นก็ได้ การยื่นคำขอรับความช่วยเหลือ ส่งเสริมหรือสนับสนุนจาก กองทุน

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือ

องค์การเอกชน ที่ประสงค์จะขอรับความช่วยเหลือ ส่งเสริมหรือสนับสนุนจากกองทุน
ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้ยื่นคำขอต่อ

- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) หรือ
สถาบันการเงิน ที่คณะกรรมการบริหารสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาด
กลางและ ขนาดย่อมมอบหมายให้เป็นผู้จัดการกองทุน หรือ
- ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่คณะกรรมการบริหาร
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมอบหมาย

ในการยื่นคำขอดังกล่าว จะต้องยื่นพร้อมรายละเอียดแผนงานและโครงการที่
จะดำเนินการ (มาตรา 42)
การพิจารณาคำขอรับความช่วยเหลือ ส่งเสริมหรือสนับสนุน ในการพิจารณาคำขอรับ
ความช่วยเหลือ ส่งเสริม หรือสนับสนุนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่ม
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือองค์การเอกชนนั้น สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว) จะต้องพิจารณาจัดสรรให้สอดคล้องกับแผนงาน
โครงการ กิจกรรม และมาตรการที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาด
กลางและขนาดย่อม โดยจะต้อง คำนึงถึงความเป็นไปได้และความจำเป็นในทางเศรษฐกิจ
การเงิน การลงทุนและเงินทุนหมุนเวียนของวิสาหกิจ กลุ่มวิสาหกิจ หรือองค์การเอกชน
ผู้ยื่นคำขอด้วย (มาตรา 43) สิทธิและประ โยชน์เพื่อจูงใจในการประกอบกิจการ

นอกจากการให้ความช่วยเหลือส่งเสริมหรือสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมแล้ว คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
มีอำนาจกำหนดประเภทและขนาดของวิสาหกิจ ที่เห็นว่าสมควรได้รับสิทธิและ
ประโยชน์ที่จะให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจ เพื่อเป็นการจูงใจในการประกอบกิจการ
และให้มีความสามารถในการประกอบกิจการแข่งขันกับกิจการอื่นได้ เพื่อเสนอแนะให้
ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องสิทธิประโยชน์
ดังกล่าว พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ
รัฐวิสาหกิจนั้น ในการที่จะให้สิทธิและประ โยชน์แก่วิสาหกิจประเภทหรือขนาดนั้นๆ ได้
(มาตรา 44) การเพิกถอนการช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุน

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจ กลุ่มวิสาหกิจหรือองค์การเอกชนใด กระทำ

การ โดยไม่สุจริต เพื่อให้วิสาหกิจ กลุ่มวิสาหกิจหรือองค์การเอกชนของตน มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือ ส่งเสริม หรือสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือได้รับสิทธิและประโยชน์ที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ จัดให้ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีอำนาจสั่งเพิกถอนการช่วยเหลือ ส่งเสริม หรือสนับสนุน รวมถึงการให้สิทธิและประโยชน์ที่วิสาหกิจ กลุ่มวิสาหกิจ หรือองค์การเอกชนได้รับนั้นได้ (มาตรา 45) ความจริงเนื้อหาสาระในการส่งเสริม SMEs ของพรบ. ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 ยังมีอีกหลายประการ แต่เห็นว่าหากจะนำมาบอกเล่าในหน้ากระดาษนี้ทั้งหมด คงจะอีกหลายตอนจบ จึงขอหยิบยกมาบอกเล่ากันแต่เพียงเท่านี้ มีหลายท่านกรุณาถามไปว่า สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว) เป็นใคร มาจากไหน เป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ขอเรียนว่า สสว. เป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ (ดูมาตรา 16 วรรคสอง พรบ. ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543) แต่เป็นหน่วยงานของรัฐที่เรียกว่า “องค์การมหาชนอิสระ” (Autonomous Public Organization) [หรือที่พระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 ใช้คำว่า “องค์การมหาชน” (Public Organization)] จัดตั้งขึ้น โดยพระราชบัญญัติเฉพาะ คือ พระราชบัญญัติ ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ 2543 มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามหลักกฎหมายมหาชน ภายใต้การกำกับดูแลและบริหาร โดย “คณะกรรมการบริหารสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” ซึ่งมีปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการบริหาร และมี “คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม” ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการกำกับการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารฯ อีกชั้นหนึ่ง

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 89)

เรื่อง

กำหนดแบบหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการจัดทำรายงานการลงรายการในรายงาน การเก็บใบกำกับภาษีและ เอกสารหลักฐานอื่นที่ใช้ประกอบการลงรายงานภาษีซื้อตามมาตรา 87 และมาตรา 87/3 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 87 และมาตรา 87/3 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ.2534 อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการจัดทำรายงาน การลงรายการในรายงาน การเก็บใบกำกับภาษีและเอกสารหลักฐานอื่นที่ใช้ประกอบการลงรายงานภาษีซื้อ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 22) เรื่อง กำหนดแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการจัดทำรายงาน การลงรายการในรายงาน การเก็บใบกำกับภาษีและเอกสารหลักฐานอื่นที่ใช้ประกอบการลงรายงานภาษีซื้อตามมาตรา 87 และมาตรา 87/3 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ.2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 72) เรื่อง กำหนดแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการจัดทำรายงาน การลงรายการในรายงาน การเก็บใบกำกับภาษีและเอกสารหลักฐานอื่นที่ใช้ประกอบการลงรายงานภาษีซื้อตามมาตรา 87 และมาตรา 87/3 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ.2539

ข้อ 2 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่คำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร จัดทำรายงานภาษีขายตามมาตรา 87(1) รายงานภาษีซื้อตามมาตรา 87(2) แห่งประมวลรัษฎากร โดยต้องมีรายการและข้อความอย่างน้อยตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ 3 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้า ซึ่งคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร จัดทำรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87(3) แห่งประมวลรัษฎากร โดยต้องมีรายการและข้อความอย่างน้อยตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้

ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังต่อไปนี้ สามารถจัดทำรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87(3) แห่งประมวลรัษฎากร โดยมีรายการและข้อความแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

(1) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการโรงเลื่อย โรงค้าไม้แปรรูป และกิจการอื่นใดซึ่งต้องจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ โดยให้ถือว่าบัญชีแสดงรายการปริมาณสินค้าซึ่งมีอยู่ ได้มา และจำหน่ายไปเป็นรายวันตามแบบบัญชีซึ่งต้องจัดทำตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้เป็นรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87(3) แห่งประมวลรัษฎากร

(2) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการค้าของเก่า โดยให้ถือว่าบัญชีแสดงรายการปริมาณสินค้าซึ่งมีอยู่ ได้มา และจำหน่ายไปเป็นรายวันตามแบบบัญชี ซึ่งต้องจัดทำตามกฎหมายว่าการค้าของเก่าเป็นรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87(3) แห่งประมวลรัษฎากร

(3) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร ให้ถือว่าบัญชีแยกประเภทสินค้าซึ่งแสดงรายละเอียดของสินค้าทั้งที่นำเข้าจากต่างประเทศและหรือของที่ผลิตภายในประเทศ ที่นำเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร ของที่ขายไป ของที่คงเหลืออยู่ โดยแยกประเภท ชนิด ปริมาณของของไว้อย่างชัดเจน ซึ่งต้องจัดทำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเป็นรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87(3) แห่งประมวลรัษฎากร

(4) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม ให้ถือว่ารายงานผลการประกอบกิจการปิโตรเลียมที่จัดทำตามกฎหมายดังกล่าว เป็นรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87(3) แห่งประมวลรัษฎากร

ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าโดยมีการรับประกันสินค้าที่ขายหรือบริการซ่อมสินค้าที่ขาย กรณีมีการชำรุดบกพร่องหรือเพื่อเหตุอื่นอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน จัดทำรายงานจ่ายอะไหล่โดยไม่คิดมูลค่าเพื่อใช้ในการประกันสินค้าที่ขายหรือบริการซ่อมสินค้าที่ขาย แยกต่างหากจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งโดยต้องมีรายการและข้อความอย่างน้อยตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ 4 ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 2 และข้อ 3 สามารถจัดทำรายงานภาษีขายตามมาตรา 87(1) รายงานภาษีซื้อตามมาตรา 87(2) และรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87(3) แห่งประมวลรัษฎากร โดยแยกออกเป็นแต่ละแผนกของสินค้าหรือบริการ หรือแยกออกเป็นแต่ละประเภท ชนิด ขนาด หรือในลักษณะทำนองเดียวกันของสินค้าหรือบริการก็ได้

การจัดทำรายงานตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบการจดทะเบียนสามารถแยกทุกประเภทรายงาน หรือแยกเฉพาะรายงานดังกล่าวบางรายงานก็ได้

ข้อ 5 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้จัดทำรายงานภาษีขายตามมาตรา 87(1) รายงานภาษีซื้อตาม

มาตรา 87(2) และรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87(3) แห่งประมวลรัษฎากร เป็นรายงานประกอบการ ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวจะได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มรวมกันหรือไม่ก็ตาม

ข้อ 6 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการที่ขายสินค้าหรือให้บริการเป็นประจำอยู่แล้ว แต่มีหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อย หรือร้านค้าประเภทคอนเทนเนอร์ หรือร้านค้าที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ซึ่งสามารถเคลื่อนย้ายได้ไม่ว่าจะมีล้อเลื่อนหรือไม่ เพื่อขายสินค้าในสถานที่ต่าง ๆ ที่เห็นได้ชัดชัดเจนว่าเป็นการชั่วคราว เช่น งานนิทรรศการ หรืองานมหกรรม หรือที่ชุมนุม หรือตามสถานที่ต่าง ๆ ในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ โดยมีได้ใช้สถานที่หนึ่งใดเป็นสถานที่ขายสินค้าเป็นประจำ ให้จัดทำรายงานภาษีซื้อตามมาตรา 87(2) รายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87(3) แห่งประมวลรัษฎากร โดยไม่ต้องแยกตามหน่วยขายก็ได้ แต่ให้จัดทำรายงานภาษีขายตามมาตรา 87(1) แห่งประมวลรัษฎากร โดยแยกออกเป็นแต่ละหน่วยขายต่างหากจากกัน

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้เป็นผู้ประกอบการซึ่งประกอบกิจการขายสินค้าที่มีสถานประกอบการ ซึ่งเป็นหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อยตั้งอยู่ภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ ซึ่งได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่จัดทำรายงานภาษีขายตามมาตรา 87(1) รายงานภาษีซื้อตามมาตรา 87(2) และรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87(3) แห่งประมวลรัษฎากร เป็นรายงานประกอบการ เว้นแต่สถานประกอบการใดเป็นหน่วยขายที่มีลักษณะเป็นร้านค้าย่อยตั้งอยู่ภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ ให้จัดทำเฉพาะรายงานภาษีขายตามมาตรา 87(1) และรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87(3) แห่งประมวลรัษฎากร ของหน่วยขายดังกล่าว

ข้อ 7 การลงรายการในรายงานภาษีขายตามมาตรา 87(1) แห่งประมวลรัษฎากร ให้ดำเนินการดังนี้

(1) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่ต้องจัดทำใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 หรือใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/5 แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่มีลักษณะเป็นใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ทุกครั้งที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ให้ลงรายการตามมูลค่าสินค้าหรือบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้รับหรือพึงได้รับซึ่งเกิดจากใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 หรือใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/5 แห่งประมวลรัษฎากรเฉพาะที่มีลักษณะเป็นใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป เป็นรายใบกำกับภาษี และให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ระบุไว้ในใบกำกับภาษี

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ได้จัดทำใบกำกับภาษีในแต่ละวันตั้งแต่ 100 ฉบับขึ้นไป ของแต่ละสถานประกอบการ และได้จัดทำมีรายงานสรุปการขายประจำวัน ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวจะลงรายการเฉพาะมูลค่าสินค้าหรือบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มทั้งหมดต่อวันที่ได้รับหรือพึงได้รับตามรายงานสรุปการขายประจำวัน โดยไม่ต้องลงเป็นรายใบกำกับภาษีก็ได้ และให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ระบุไว้ในใบกำกับภาษี

ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคสอง ต้องจัดทำรายงานสรุปการขายประจำวันโดยมีรายการและข้อความอย่างน้อยดังต่อไปนี้ และสามารถจัดทำแยกออกเป็นแต่ละแผนกของสินค้าหรือบริการ หรือแยกออกเป็นแต่ละประเภท ชนิด ขนาด หรือในลักษณะทำนองเดียวกันของสินค้าหรือบริการก็ได้

(ก) วัน เดือน ปี

(ข) เลขที่ใบกำกับภาษี เล่มที่/ครั้งที่ (ถ้ามี)

(ค) ชื่อผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ

(ง) มูลค่าสินค้าหรือบริการ และจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากมูลค่าสินค้าหรือบริการ โดยให้แยกออกจากมูลค่าสินค้าและหรือบริการให้ชัดเจน

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคสอง มีความประสงค์จัดทำรายงานสรุปการขายประจำวันโดยมีรายการและข้อความแตกต่างจากที่กำหนดไว้ตามวรรคสาม ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร

(2) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธิออกใบกำกับภาษีอย่างย่อตามมาตรา 86/6 มาตรา 86/7 แห่งประมวลรัษฎากร และใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/5 แห่งประมวลรัษฎากรที่ไม่มีลักษณะเป็นใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ทุกครั้งที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ให้ลงรายการเฉพาะมูลค่าสินค้าหรือบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มทั้งหมดต่อวันที่ได้รับหรือพึงได้รับ ซึ่งเกิดจากใบกำกับภาษีอย่างย่อตามมาตรา 86/6 มาตรา 86/7 แห่งประมวลรัษฎากร และใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/5 แห่งประมวลรัษฎากรที่ไม่มีลักษณะเป็นใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปนั้น และให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ระบุไว้ในใบกำกับภาษีอย่างย่อหรือใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/5 แห่งประมวลรัษฎากร โดยจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ไม่ต้องระบุชื่อผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการและรายการสินค้าหรือบริการ และต้องแยกจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มออกจากมูลค่าสินค้าหรือบริการ โดยจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มต้องสัมพันธ์กับมูลค่าสินค้าหรือบริการ

(ข) กรณีจัดทำใบกำกับภาษีอย่างย่อเป็นเล่ม ให้ลงรายการมูลค่าสินค้าหรือบริการที่เป็นยอดรวมแต่ละยอดตามใบกำกับภาษีอย่างย่อ โดยระบุในช่องเลขที่/เล่มที่ ของใบกำกับภาษี ว่า " เล่มที่... เลขที่... ถึงเลขที่..."

(ค) กรณีจัดทำใบกำกับภาษีอย่างย่อโดยไม่ได้ออกเป็นเล่ม ให้ลงรายการมูลค่าสินค้าหรือบริการที่เป็นยอดรวมแต่ละยอดตามใบกำกับ

ภาษีอย่างย่อ โดยระบุในช่องเลขที่/เล่มที่ ของใบกำกับภาษี ว่า " เลขที่...ถึงเลขที่..."

(3) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 มาตรา 86/5 และมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งเครื่องบันทึกการเก็บเงินออกรายงานสรุปการขายประจำวันแยกเป็นรายเครื่องบันทึกการเก็บเงิน ให้ลงรายการเฉพาะมูลค่าสินค้าหรือบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มทั้งหมดต่อวันที่ได้รับหรือพึงได้รับ ซึ่งเกิดจากการขายสินค้าหรือการให้บริการ โดยแยกออกเป็นรายเครื่องบันทึกการเก็บเงินพร้อมทั้งระบุเลขรหัสประจำเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดไว้ในรายงานภาษีขายด้วย และให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกใบกำกับภาษี เว้นแต่ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินชนิดไฟฟ้า หรือชนิดคอมพิวเตอร์ที่ใช้ต่อเชื่อมเข้ากับระบบคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อื่นเป็นระบบ POSS (Point of Sale System) จะต้องจัดทำรายงานภาษีขายโดยอัตโนมัติทุกสิ้นวันทำการ

(4) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการค้าปลีก ซึ่งมีสิทธิออกใบกำกับภาษีอย่างย่อตามมาตรา 86/6 และมาตรา 86/7 แห่งประมวลรัษฎากร และใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/5 แห่งประมวลรัษฎากรที่ไม่มีลักษณะเป็นใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปได้ แต่มีหน้าที่ต้องจัดทำใบกำกับภาษีซึ่งมีรายการครบถ้วนตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการทุกครั้งให้ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการเรียกร้อง ให้ดำเนินการดังนี้

(ก) กรณีจัดทำใบกำกับภาษีอย่างย่อเป็นเล่มหรือไม่ได้ออกเป็นเล่มตาม (2) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำใบกำกับภาษีซึ่งมีรายการครบถ้วนตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการโดยไม่ต้องจัดทำใบกำกับภาษีอย่างย่ออีก และให้ลงรายการตาม (1)

(ข) กรณีใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกใบกำกับภาษีอย่างย่อและลงรายการตาม (3) แล้ว หากผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำใบกำกับภาษีซึ่งมีรายการครบถ้วนตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ ให้ลงรายการตามใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร เป็นรายใบกำกับภาษีด้วย โดยไม่ต้องระบุมูลค่าสินค้าหรือบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่ม และหมายเหตุไว้ว่า " ออกแทนใบกำกับภาษีอย่างย่อ เลขที่..."

(5) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนประกอบกิจการสถานบริการน้ำมันให้ลงรายการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณีเว้นแต่การขายน้ำมันของสถานบริการน้ำมัน ซึ่งได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมิเตอร์หัวจ่าย ให้ลงรายการเฉพาะมูลค่าสินค้าและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มทั้งหมดต่อวันที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการขายน้ำมันเชื้อเพลิงผ่านมิเตอร์หัวจ่ายตามรายงานแสดงรายละเอียดการขายน้ำมันเชื้อเพลิงแต่ละชนิด (ส่วน ก.) ซึ่งต้องจัดทำเป็นรายวันอยู่แล้ว และให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่จัดทำรายงานแสดงรายละเอียดการขายน้ำมันเชื้อเพลิงแต่ละชนิด (ส่วน ก.)

(6) ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังต่อไปนี้ ให้ลงรายการตามมูลค่าสินค้าหรือบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้รับหรือพึงได้รับ โดยจัดให้มีเอกสารประกอบการลงรายการตามประเภทความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งเอกสารดังกล่าวต้องมีปริมาณและมูลค่าสินค้าหรือบริการเพื่อคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม และให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น

(ก) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีความรับผิดชอบต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อมีการจำหน่าย จ่าย โอนสินค้าโดยไม่มีคำตอบแทน ตามมาตรา 77/1(8) แห่งประมวลรัษฎากร หรือเมื่อมีการให้บริการโดยไม่มีคำตอบแทนตามมาตรา 77/1(10) แห่งประมวลรัษฎากร และไม่ได้เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการตามมาตรา 82/4 แห่งประมวลรัษฎากร

(ข) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีความรับผิดชอบต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 77/1(8)(ง)(จ)(ฉ) และ(ซ) หรือมาตรา 77/1(10) แห่งประมวลรัษฎากร กรณีการใช้บริการของตนเองไม่ว่าประการใด ๆ

(ค) กรณีส่วนราชการเป็นผู้ทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียนตามมาตรา 83/5 แห่งประมวลรัษฎากร โดยส่วนราชการได้ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ซื้อในการขายทอดตลาด และส่งมอบสำเนาใบเสร็จรับเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเป็นหลักฐานลงรายงานภาษีขาย

(7) กรณีผู้ทอดตลาดที่มีใช้ส่วนราชการได้ขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียน และมีหน้าที่นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่ต้องเสียตามมาตรา 83/5 แห่งประมวลรัษฎากร โดยยื่นรายการตามแบบนำส่งภาษีตามมาตรา 83/5 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นเจ้าของทรัพย์สินไม่ต้องนำมูลค่าสินค้าและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มตามสำเนาใบกำกับภาษีที่ออกตามมาตรา 86/3 แห่งประมวลรัษฎากร มาลงรายการในรายงานภาษีขาย

(8) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ต้องนำคำตอบแทนที่มีลักษณะและเงื่อนไขตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดโดยอนุวัติรัฐมนตรีตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 79(4) แห่งประมวลรัษฎากร มารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีตามมาตรา 79 แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ต้องนำคำตอบแทนดังกล่าวมาลงรายการในรายงานภาษีขาย

(9) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าโดยการส่งออก ให้ลงรายการตามมูลค่าสินค้าส่งออกโดยให้ใช้ราคา เอฟ.โอ.บี. ของสินค้า และให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ดังต่อไปนี้

(ก) การส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรเพื่อส่งไปต่างประเทศซึ่งความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อชำระอากรขาออก
ทางหลักประกันอากรขาออก หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันอากรขาออก ให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ชำระอากรขาออก ทางหลัก
ประกันอากรขาออก หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันอากรขาออก แล้วแต่กรณี

การส่งออกสินค้าตามวรรคหนึ่ง ถ้าความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นในวันที่มีการออกไปขนส่งสินค้าออกตามกฎหมาย
ว่าด้วยศุลกากร ให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่กรมศุลกากรออกไปขนส่งสินค้าออก

(ข) การนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามมาตรา 77/1(14)(ก) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งความรับผิดชอบ
ในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นในวันที่นำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่
นำสินค้าเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออก

(10) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธิออกไปเพิ่มหนี้ตามมาตรา 82/9 หรือใบลดหนี้ตามมาตรา 82/10 แห่งประมวลรัษฎากร ให้ลง
รายการตามมูลค่าสินค้าหรือบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บหรือใช้คืน ซึ่งเกิดจากใบเพิ่มหนี้ตามมาตรา 86/9 หรือใบลดหนี้ตาม
มาตรา 86/10 แห่งประมวลรัษฎากร เป็นรายใบเพิ่มหนี้และใบลดหนี้ และให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ระบุไว้ในใบเพิ่มหนี้
หรือใบลดหนี้ แล้วแต่กรณี

ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง สามารถจัดทำรายงานภาษีขายซึ่งลงรายการเฉพาะรายการตามใบเพิ่มหนี้หรือใบลดหนี้
1 รายงานก็ได้

(11) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหนี้สูญเกิดขึ้นจากการขายสินค้าหรือการให้บริการ และได้มีการจำหน่ายหนี้สูญดังกล่าวตามจำนวน
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนำภาษีขายที่คำนวณจากส่วนของหนี้สูญมาหักออก
จากภาษีขายในเดือนภาษีที่ได้มีการจำหน่ายหนี้สูญ โดยใช้เอกสารการตัดหนี้สูญทางบัญชีประกอบการลงรายการในรายงานภาษีขาย

ข้อ 8 การลงรายการในรายงานภาษีซื้อตามมาตรา 87(2) แห่งประมวลรัษฎากร ให้ดำเนินการดังนี้

(1) ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนจัดเก็บใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 หรือใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/5 แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่มี
ลักษณะเป็นใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ใบเสร็จรับเงินของกรมสรรพากร ใบเสร็จรับเงินของกรมศุลกากร ใบเสร็จรับเงินของกรมสรรพสามิต
และเอกสารหลักฐานอื่นประกอบการลงรายการภาษีซื้อ แยกต่างหากจากเอกสารหลักฐานอื่น โดยให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) แยกเป็นรายเดือนภาษีที่ลงรายการในรายงานภาษีซื้อ

(ข) เรียงตามลำดับใบกำกับภาษีที่ได้รับ

(ค) ให้เลขที่กำกับใบสำคัญดังกล่าวเรียงขึ้นใหม่ทางด้านบนขวาของใบสำคัญนั้น ๆ

(2) ให้ลงรายการตามมูลค่าสินค้าหรือบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งเกิดจากใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 หรือใบกำกับภาษีตาม
มาตรา 86/5 แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่มีลักษณะเป็นใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป เป็นรายใบกำกับภาษี โดยให้ลงรายการเรียงตามลำดับใบ
กำกับภาษีที่ได้รับโดยไม่คำนึงว่าใบกำกับภาษีนั้นจะลงวันเดือนปีใด แต่การลงรายการในช่องวันเดือนปีของใบกำกับภาษี ให้ลงวันเดือนปีตามที่
ระบุไว้ในใบกำกับภาษี และให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่รับใบกำกับภาษี เว้นแต่ ภาษีซื้อที่มีได้นำไปหักในการคำนวณภาษี
ในเดือนภาษีเพราะมีเหตุจำเป็น ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนยังคงมีสิทธินำไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนภาษีหลังจากนั้นได้ตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไข ตามมาตรา 82/3 วรรคสี่ แห่งประมวลรัษฎากร ให้ลงรายการในเดือนภาษีที่นำไปถือเป็นภาษีซื้อได้ ซึ่งผู้ประกอบการจด
ทะเบียนจะลงรายการวันหนึ่งวันใดในเดือนภาษีนั้นก็ได้ โดยต้องจัดเรียงเอกสารรวมกับใบกำกับภาษีของเดือนภาษีที่ถือเป็นภาษีซื้อ

(3) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อนำเข้าสินค้า และได้รับใบเสร็จรับเงินจากกรมศุลกากร ให้ลงรายการตามมูลค่า
สินค้าและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มตามหลักฐานใบเสร็จรับเงินของกรมศุลกากร และให้ลงรายการโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ตาม (2)

(4) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนจ่ายเงินค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการให้แก่ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักร โดยผู้ประกอบการจด
ทะเบียนดังกล่าวมีหน้าที่นำส่งเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรมีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา 83/6 แห่งประมวลรัษฎากร
ให้ลงรายการตามมูลค่าสินค้าหรือบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มตามหลักฐานใบเสร็จรับเงินของกรมสรรพากร และให้ลงรายการโดยปฏิบัติ
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตาม (2)

(5) ให้ลงรายการตามใบกำกับภาษีตาม (2) และใบเสร็จรับเงินตาม (3) หรือ (4) เฉพาะรายการภาษีซื้อที่มีสิทธินำไปหักในการคำนวณภาษี
มูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร เท่านั้น

(6) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการทั้งประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และผู้
ประกอบการจดทะเบียนได้นำสินค้าหรือบริการที่ได้มาหรือได้รับมาในการประกอบกิจการของตนไปใช้หรือจะใช้ในการกิจการทั้งสองประเภท ให้
ผู้ประกอบการจดทะเบียนเฉลี่ยภาษีซื้อที่จะนำมาหักออกจากภาษีขายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามมาตรา 82/6 แห่งประมวลรัษฎากร
และให้ลงรายการดังต่อไปนี้

(ก) ลงรายการตามมูลค่าทั้งหมดของสินค้าหรือบริการ และ

(ข) ลงรายการตามมูลค่าสินค้าหรือบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีสิทธินำไปหักออกจากภาษีขายตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร

การลงรายการในรายงานตามวรรคหนึ่ง (ก) และ (ข) ผู้ประกอบการจดทะเบียนสามารถเพิ่มช่องรายการในรายงานภาษีซื้อ หรือแยกรายงานภาษีซื้อออกเป็น 2 รายงานก็ได้ โดยรายงานหนึ่งให้ลงรายการตามใบกำกับภาษีที่มีสิทธินำไปหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้ทั้งหมด และอีกรายงานหนึ่งให้ลงรายการตามใบกำกับภาษีตาม (ก) และ (ข)

(7) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับใบเพิ่มหนี้ตามมาตรา 82/9 หรือใบลดหนี้ตามมาตรา 82/10 แห่งประมวลรัษฎากร ให้ลงรายการตามมูลค่าสินค้าหรือบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกเรียกเก็บหรือได้รับคืน ซึ่งเกิดจากใบเพิ่มหนี้ตามมาตรา 86/9 หรือใบลดหนี้ตามมาตรา 86/10 แห่งประมวลรัษฎากร เป็นรายใบเพิ่มหนี้และใบลดหนี้และให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับใบเพิ่มหนี้หรือใบลดหนี้แล้วแต่กรณี

ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง สามารถจัดทำรายงานภาษีซื้อซึ่งลงรายการเฉพาะรายการตามใบเพิ่มหนี้หรือใบลดหนี้อีก 1 รายงานก็ได้

ข้อ 9 การลงรายการในรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87(3) แห่งประมวลรัษฎากร ให้ลงรายการตามปริมาณสินค้าหรือวัตถุดิบ ที่รับมาหรือจ่ายไปจริง โดยจัดให้มีเอกสารประกอบการลงรายงานเป็นใบสำคัญรับหรือจ่ายสินค้า และให้ลงรายการภายในสามวันทำการนับแต่วันที่รับมาหรือจ่ายไปซึ่งสินค้าหรือวัตถุดิบ โดยแยกออกเป็นแต่ละประเภท ชนิด ขนาด หรือในลักษณะทำนองเดียวกันของสินค้าหรือวัตถุดิบก็ได้

การลงรายการตามวรรคหนึ่ง ให้ลงเป็นแต่ละรายการของการรับมาหรือจ่ายไปซึ่งสินค้าหรือวัตถุดิบ เว้นแต่กรณีที่มีการจัดทำรายงานแสดงรายละเอียดสินค้าหรือวัตถุดิบที่รับมาหรือจ่ายไปเป็นรายวัน จะลงเป็นยอดรวมของการรับมาหรือจ่ายไปซึ่งสินค้าหรือวัตถุดิบเป็นรายวันก็ได้

รายงานแสดงรายละเอียดสินค้าหรือวัตถุดิบที่รับมาหรือจ่ายไปเป็นรายวัน ตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีรายการและข้อความอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(ก) วัน เดือน ปี

(ข) ปริมาณสินค้าและวัตถุดิบที่รับมาหรือจ่ายไป

(ค) มูลค่ารวมของสินค้าและวัตถุดิบที่รับมาหรือจ่ายไป

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการค้าปลีก ซึ่งสินค้าที่ขายแต่ละประเภทมีหลายชนิด หลายขนาด และควบคุมปริมาณเป็นหน่วยได้ยาก เช่น อะไหล่ วัสดุก่อสร้าง เครื่องเขียน สินค้าอุปโภคบริโภคประจำวัน หรือสินค้าอื่นในลักษณะทำนองเดียวกัน ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวจะลงรายการในรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87(3) แห่งประมวลรัษฎากร แตกต่างจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง เช่น ลงรายการเป็นกลุ่มของสินค้า ก็ให้กระทำได้

ข้อ 10 การลงรายการในรายงานภาษีขาย รายงานภาษีซื้อ รายงานสินค้าและวัตถุดิบ ตามมาตรา 87 แห่งประมวลรัษฎากร ให้เขียนด้วยหมึก หรือใช้วิธีพิมพ์ หรือจัดทำด้วยระบบคอมพิวเตอร์ และจะลงรายการเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้

การลงรายการโดยใช้วิธีพิมพ์ตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์ดีด การพิมพ์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสเปรดชีต (Spreadsheet) เช่น LOTUS หรือ EXCEL หรือโปรแกรมสำเร็จรูปที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

การลงรายการ โดยการจัดทำด้วยระบบคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่ง คุณสมบัติของซอฟต์แวร์สำหรับการลงรายการในรายงานด้วยระบบคอมพิวเตอร์จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานซอฟต์แวร์ชนิดหนึ่งชนิดใด ดังต่อไปนี้

ชนิด ก.

(1) เป็นโปรแกรมที่เมื่อบันทึกข้อมูล และโอนเข้าบัญชีแยกประเภทแล้ว จะแก้ไขรายการนั้น ๆ โดยไร้ร่องรอยไม่ได้ ถ้าจะแก้ไขต้องบันทึกการปรับปรุงตามวิธีการทางบัญชี

(2) เป็นโปรแกรมที่ช่วยไม่ให้หลีกเลี่ยงภาษี

(3) เป็นโปรแกรมที่มีระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อควบคุมการเข้าถึงข้อมูลได้

(4) เป็นโปรแกรมที่การบันทึกการเป็นไปตามระบบบัญชีคู่

ชนิด ข.

(1) เป็นโปรแกรมที่เมื่อบันทึกข้อมูล และโอนเข้าบัญชีแยกประเภทแล้ว จะแก้ไขรายการนั้น ๆ โดยไร้ร่องรอยไม่ได้ ถ้าจะแก้ไขต้องบันทึกการปรับปรุงตามวิธีการทางบัญชี

(2) เป็นโปรแกรมที่ช่วยไม่ให้หลีกเลี่ยงภาษี

- (3) เป็นโปรแกรมที่มีระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อควบคุมการเข้าถึงข้อมูลได้
- (4) เป็นโปรแกรมที่การบันทึกการเป็นไปตามระบบบัญชี
- (5) เป็นโปรแกรมที่มีระบบซอฟต์แวร์ในระบบงานบางระบบใช้ระบบคอมพิวเตอร์ เช่น ระบบขาย ระบบพัสดุ ฯลฯ ระบบซอฟต์แวร์นั้นต้องโอนเข้าระบบบัญชีแยกประเภทได้โดยตรง

ชนิด ก.

- (1) เป็นโปรแกรมที่เมื่อบันทึกข้อมูล และโอนเข้าบัญชีแยกประเภทแล้ว จะแก้ไขรายการนั้น ๆ โดยไร้ร่องรอยไม่ได้ ถ้าจะแก้ไขต้องบันทึกการปรับปรุงตามวิธีการทางบัญชี
- (2) เป็นโปรแกรมที่ช่วยไม่ให้หลีกเลี่ยงภาษี
- (3) เป็นโปรแกรมที่มีระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อควบคุมการเข้าถึงข้อมูลได้
- (4) เป็นโปรแกรมที่การบันทึกการเป็นไปตามระบบบัญชี
- (5) เป็นโปรแกรมที่มีระบบซอฟต์แวร์ในระบบงานทุกระบบใช้ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบซอฟต์แวร์นั้นทุกระบบต้องโอนเข้าระบบบัญชีแยกประเภทได้โดยตรง

ชนิด ง.

- (1) เป็นโปรแกรมที่เมื่อบันทึกข้อมูล และโอนเข้าบัญชีแยกประเภทแล้ว จะแก้ไขรายการนั้น ๆ โดยไร้ร่องรอยไม่ได้ ถ้าจะแก้ไขต้องบันทึกการปรับปรุงตามวิธีการทางบัญชี
- (2) เป็นโปรแกรมที่ช่วยไม่ให้หลีกเลี่ยงภาษี
- (3) เป็นโปรแกรมที่มีระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อควบคุมการเข้าถึงข้อมูลได้
- (4) เป็นโปรแกรมที่การบันทึกการเป็นไปตามระบบบัญชี
- (5) เป็นโปรแกรมที่มีระบบซอฟต์แวร์ในระบบงานทุกระบบใช้ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบซอฟต์แวร์นั้นทุกระบบต้องโอนเข้าระบบบัญชีแยกประเภทได้โดยตรง

(6) มีการแจ้งรหัสผ่านต่อกรมสรรพากร เพื่อให้สามารถผ่านระบบรักษาความปลอดภัยได้ โดยให้ใส่ของปิดผนึก ซึ่งกรมสรรพากรจะไม่เปิด เว้นแต่จะเปิดต่อหน้าผู้ประกอบการ

ข้อ 11 ผู้จำหน่ายซอฟต์แวร์ตามข้อ 10 ต้องระบุคุณสมบัติของซอฟต์แวร์ไว้ที่หน้าจอแรก โดยมีข้อความอย่างน้อยดังต่อไปนี้

" ซอฟต์แวร์นี้เขียนขึ้นโดย..... ซึ่งมีเลขประจำตัวซอฟต์แวร์รหัสเลขที่.....เป็นซอฟต์แวร์เลขที่..... และเป็นซอฟต์แวร์ตามมาตรฐานซอฟต์แวร์เพื่อภาษีสรรพากรของกรมสรรพากรชนิด ก. หรือชนิด ข. หรือชนิด ค. หรือชนิด ง. "

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนเขียนซอฟต์แวร์ขึ้นใช้เอง ต้องระบุคุณสมบัติของซอฟต์แวร์ไว้ที่หน้าจอแรก โดยมีข้อความอย่างน้อยดังต่อไปนี้

" ซอฟต์แวร์นี้เขียนขึ้นโดย.....และเป็นซอฟต์แวร์ตามมาตรฐานซอฟต์แวร์เพื่อภาษีสรรพากรของกรมสรรพากรชนิด ก. หรือชนิด ข. หรือชนิด ค. หรือชนิด ง. "

ข้อ 12 ความใน (1) ของมาตรฐานซอฟต์แวร์ชนิด ก ชนิด ข ชนิด ค หรือชนิด ง " เป็นโปรแกรมที่เมื่อบันทึกข้อมูลและโอนเข้าบัญชีแยกประเภทแล้ว จะแก้ไขรายการนั้น ๆ โดยไร้ร่องรอยไม่ได้ ถ้าจะแก้ไขต้องบันทึกการปรับปรุงตามวิธีการทางบัญชี " โดยจะต้อง

(ก) เมื่อบันทึกข้อมูลแล้วต้องโอนรายการเข้าบัญชีแยกประเภทด้วย และสามารถพิมพ์รายงานจากบัญชีแยกประเภทเพื่อการตรวจสอบได้

(ข) การแก้ไขรายการไม่ให้ใช้วิธีลบทิ้ง หรือล้างรายการออก แต่ให้ใช้วิธีบันทึกการปรับปรุงเพิ่มเข้าไป เพื่อแสดงให้เห็นรายการก่อนปรับปรุงและหลังปรับปรุง

(ค) สามารถแสดงรายงานการแก้ไขปรับปรุงรายการโดยอัตโนมัติ และต้องระบุเลขที่หรือที่มาของเอกสารอ้างอิง พร้อมทั้งแสดงวันที่เวลาที่เกิดรายการ รหัสประจำตัวของผู้ทำรายการแต่ละรายการ จำนวนรายการ และจำนวนเงินที่มีการแก้ไขปรับปรุงด้วย และ

(ง) ปฏิเสธการทำรายการปกปิดหรือซ่อนรายการรายงานการแก้ไขปรับปรุงรายการ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

ข้อ 13 ความใน (2) ของมาตรฐานซอฟต์แวร์ชนิด ก ชนิด ข ชนิด ค หรือชนิด ง " เป็นโปรแกรมที่ช่วยไม่ให้หลีกเลี่ยงภาษี " โดยจะต้อง

(ก) เขียนขึ้นตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขตามประมวลรัษฎากร

(ข) ไม่สามารถกำหนดหรือเลือกวิธีการประมวลผลข้อมูลในลักษณะที่ผิดไปจากความเป็นจริงได้ เช่น การกำหนดเงื่อนไขให้ยอดขายสินค้าชนิดเดียวกันบางรายการนำไปเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม บางรายการไม่ต้องนำไปเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(ค) สามารถแสดงยอดรวมและเปรียบเทียบยอด เพื่อตรวจนับความครบถ้วนของข้อมูลขณะทำการประมวลผล

(ง) สามารถตรวจนับจำนวนรายการที่มีอยู่ในแฟ้มข้อมูลว่าอยู่ครบถ้วนหรือไม่ และสามารถสอบยันกับจำนวนรายการที่นำเข้าว่าตรงกันหรือไม่

(จ) กรณีผู้ประกอบการจัดทำบอยหรือบประกอบ หรืองบการเงินสาขา ต้องสามารถแสดงรายละเอียดของบอยหรือบประกอบ ซึ่งเป็นที่มาของงบการเงินรวมเป็นรายงานด้วย

(ฉ) ไม่สามารถผ่านรายการขายได้โดยไม่ผ่านรายการภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกัน และ

(ช) หากสามารถบวกกลับรายการทำงบการเงิน เพื่อการคำนวณกำไรสุทธิที่ต้องเสียภาษี ต้องมีรายงานซึ่งระบุที่มาของรายการด้วย

ข้อ 14 ความใน (3) ของมาตรฐานซอฟต์แวร์ชนิด ก ชนิด ข ชนิด ค หรือชนิด ง “ เป็นโปรแกรมที่มีระบบรักษาความปลอดภัย เพื่อควบคุมการเข้าถึงข้อมูลได้ ” โดยจะต้อง

(ก) สามารถแสดงภาพการทำงานรวมของระบบ (SystemFlowchart) ได้

(ข) ให้แสดงระดับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่หน้าจอ โดยระบุจำนวน และระดับเจ้าหน้าที่ที่สามารถบันทึก อ่าน หรือแก้ไขข้อมูลได้

(ค) โปรแกรมและแฟ้มข้อมูลมีการควบคุมโดยใช้รหัสผ่านและการตั้งรหัสผ่านสำหรับผู้แก้ไข ต้องตั้งเพิ่มแยกต่างหากจากส่วนอื่น

(ง) บันทึกการใช้รหัสผ่านในการทำงานโดยระบุให้ทราบถึง รหัสประจำตัวของผู้ปฏิบัติงาน งานที่ทำ วัน และเวลาที่ปฏิบัติงาน สำหรับรายการการแก้ไขต้องระบุให้ทราบถึงรหัสประจำตัวของผู้ปฏิบัติ จำนวน และรายละเอียดของรายการที่แก้ไขปรับปรุง และ

(จ) ถ้าแฟ้มข้อมูลมีการควบคุมโดยการเข้ารหัสลับ (Encryption) เพื่อป้องกันการเข้าถึงข้อมูล ถ้ามีการถอดรหัสลับ (Decryption) ต้องบันทึกหลักฐานไว้ทุกครั้งเพื่อการตรวจสอบ

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ.2542 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2542

ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ

อธิบดีกรมสรรพากร

ภาคผนวก ข

ที่ มธบ. 0309(1)/0201

วันที่

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม
เรียน กรรมการผู้จัดการ บริษัท
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม 2 ชุด

ด้วยดิฉัน อาจารย์นงนิภา ตูยานนท์ หัวหน้าหมวดวิชาการตรวจสอบ และระบบสารสนเทศทางการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กำลังทำโครงการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้ซอฟต์แวร์ในงานบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการศึกษาหาแนวทางพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในสาขาระบบสารสนเทศทางการบัญชี ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมธุรกิจในยุคปัจจุบัน

แบบสอบถามมี 2 ส่วน เป็นการสอบถามผู้ที่รับผิดชอบงานด้านบัญชี และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกิจการและการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโปรแกรมสำเร็จรูปทางบัญชี

คำตอบจากแบบสอบถามทุกฉบับมีคุณค่าและความสำคัญอย่างยิ่งต่องานวิจัยครั้งนี้ และจะไม่มีข้อมูลใดที่อาจแสดงถึงชื่อหรือสถานภาพของท่าน เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการสอบถามจะนำไปสรุปผลการวิจัยในลักษณะภาพรวมโดยไม่มีผลเสียหายต่อท่าน และองค์กรของท่าน

จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านบัญชี และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี ตอบแบบสอบถามโดยส่งคืนตามที่อยู่บนหน้าซองที่แนบมาพร้อมกัน ภายในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549 ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์นงนิภา ตูยานนท์)

หัวหน้าหมวดการตรวจสอบและระบบสารสนเทศทางการบัญชี

สำนักงานเลขานุการ

คณะกรรมการบัญชี

โทร. (02) 9547300-29 ต่อ 171, 01-9100108

โทรสาร (02) 9549517

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้ซอฟต์แวร์ในงานบัญชี
ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย โดยคณาจารย์คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิต เพื่อนำประโยชน์ที่ได้รับไปพัฒนาการเรียนการสอน

คณะผู้วิจัยมีความประสงค์จะสอบถามข้อมูลจากผู้บริหารฝ่ายบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อมถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางบัญชี โดยมีวัตถุประสงค์ในการ
ศึกษาปัจจัยหลักที่มีผลต่อโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีและเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาโปรแกรม
สำเร็จรูปทางการบัญชีที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี

ข้อมูลของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาคณะผู้วิจัยเป็นอย่างมาก

ขอท่านได้โปรดสละเวลาเพื่อกรอกแบบสอบถามตามความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่แท้จริง
คณะผู้วิจัย ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อของท่านมา ณ โอกาสนี้

อาจารย์นงนิภา ตูลยานนท์

อาจารย์ธีระเดช อังธีระปัญญา

อาจารย์ศิริเดช คำสุพรหม

คณะผู้จัดทำ

หากท่านมีข้อสงสัยหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัยในครั้งนี้สามารถติดต่อคณะผู้จัดทำได้ที่

theeradetu@hotmail.com

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกิจการและการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี

1. ประเภทของธุรกิจ

(หมายเหตุ : วิชาธุรกิจขนาดกลาง หมายถึง วิชาธุรกิจที่มีสินทรัพย์ ตั้งแต่ 51- 200 ล้านบาท หรือมี

จำนวนพนักงานในวิชาธุรกิจตั้งแต่ 51 – 200 คน

วิชาธุรกิจขนาดย่อม หมายถึง วิชาธุรกิจที่มีสินทรัพย์ ไม่เกิน 50 ล้านบาท หรือ จำนวนพนักงานใน

วิชาธุรกิจไม่เกิน 50 คน)

☐ 1. ผลิตสินค้า ขนาดกลาง

☐ 2. ผลิตสินค้า ขนาดย่อม

☐ 3. ซื้อขายไป ขนาดกลาง

☐ 4. ซื้อขายไป ขนาดย่อม

☐ 5. บริการ ขนาดกลาง

☐ 6. บริการ ขนาดย่อม

2. ยอดขายโดยเฉลี่ยต่อปี

☐ 1. ตั้งแต่ 50 ล้านบาท ลงมา

☐ 2. 51 - 100 ล้านบาท

☐ 3. 101 - 150 ล้านบาท

☐ 4. มากกว่า 150 ล้านบาท

3. ปัจจุบันท่านจัดทำบัญชีเองหรือไม่

☐ จัดทำเอง

☐ ไม่ได้จัดทำเอง

4. ชื่อโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีที่ท่านใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ชื่อ)

☐ ACCPAC

☐ EXPRESS

☐ ORACLE APPLICATION

☐ FORMULA

☐ AUTO FLIGHT

☐ EASY ACC

☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

5. โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีที่ใช้ ราคาอยู่ในช่วงใด

☐ ตั้งแต่ 5 หมื่นบาท ลงมา	☐ 5 หมื่น - 1 แสนบาท
☐ 1 - 5 แสนบาท	☐ 5 แสน - 1 ล้านบาท
☐ มากกว่า 1 ล้านบาท	

6. ปัจจุบันท่านใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีที่ใช้ Operating System ในระบบใด

☐ Windows	☐ UNIX
☐ NT	☐ อื่น ๆ ระบุ.....

7. โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีที่ท่านใช้งานอยู่ทำงานในลักษณะใด

☐ เครื่องเดียว (Stand Alone)	☐ ระบบเครือข่าย (LAN)

8. ระบบย่อย (MODULE) ที่ท่านใช้งานอยู่ในปัจจุบันมีอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ระบบบัญชีลูกหนี้ (AR)	☐ ระบบบัญชีเจ้าหนี้ (AP)
☐ ระบบบัญชีสินค้าคงเหลือ (IV)	☐ ระบบบัญชีต้นทุน (Costing)
☐ ระบบบัญชีแยกประเภท (GL)	☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

9. ปัญหาที่ท่านพบหลังจากที่ท่านนำโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีมาใช้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ไม่มีบริการหลังการขายหรือมีแต่ไม่ดี	☐ ค่าใช้จ่ายบริการหลังการขายมีราคาสูง
☐ พนักงานไม่มีความชำนาญในการใช้โปรแกรม	☐ โปรแกรมใช้งานยาก เข้าใจยาก
☐ รายงานที่ได้รับไม่ตรงตามความต้องการของกิจการ	
☐ อื่น ๆ (ระบุ).....	

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับโปรแกรมสำเร็จรูปทางบัญชี

ท่านให้ความสำคัญต่อปัจจัยต่างๆ ในการยอมรับโปรแกรมสำเร็จรูปทางบัญชีอย่างไร เพื่อให้
ได้โปรแกรมที่สอดคล้องกับความต้องการในการใช้งานในองค์กรของท่าน โดยแสดงความคิดเห็นด้วย
/ ทำประโยชน์ที่ท่านคิดว่าเหมาะสมต่อทักษะของท่าน

ข้อกำหนดในการแสดงความคิดเห็น

- 5 หมายถึงให้ความสำคัญต่อปัจจัยต่าง ๆ ในการยอมรับโปรแกรมสำเร็จรูปฯ มากที่สุด
- 4 หมายถึงให้ความสำคัญต่อปัจจัยต่าง ๆ ในการยอมรับโปรแกรมฯ มาก
- 3 หมายถึงให้ความสำคัญต่อปัจจัยต่าง ๆ ในการยอมรับโปรแกรมฯ ปานกลาง
- 2 หมายถึงให้ความสำคัญต่อปัจจัยต่าง ๆ ในการยอมรับโปรแกรมฯ น้อย
- 1 หมายถึงให้ความสำคัญต่อปัจจัยต่าง ๆ ในการยอมรับโปรแกรมฯ น้อยที่สุด

ปัจจัยที่พิจารณา	ความสำคัญ				
	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย
	ที่สุด		กลาง		ที่สุด
	5	4	3	2	1
1. คุณสมบัติของโปรแกรมสำเร็จรูป					
1.1 มีระบบการให้ Password ที่แตกต่างกันได้หลายระดับ					
1.2 มีวันและเวลาการพิมพ์รายงานปรากฏอยู่บนรายงาน					
1.3 มีรายงานการเข้าแก้ไขข้อมูลของผู้แก้ไข					
1.4 จำนวนเนื้อที่ในการเก็บข้อมูลที่สอดคล้องกับปริมาณรายการค้าของกิจการ					
1.5 ไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับขนาดของ field จำนวนของrecords หรือรายงาน					

ปัจจัยที่พิจารณา	ความสำคัญ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
1.6 มีข้อจำกัดในการใช้งานและยังไม่สอดคล้องความต้องการใช้งานทั้งหมด					
1.7 ปริมาณรายการทางบัญชีที่รองรับได้					
1.8 ความเร็วในการประมวลผล					
1.9 ความสามารถรองรับข้อมูลที่มีสกุลเงินที่หลากหลาย					
1.10 สามารถตอบสนองในสิ่งที่องค์กรต้องการได้ในเรื่องของการวิเคราะห์ทางบัญชี					
1.11 ความสอดคล้องกับข้อกำหนดทางภาษีอากร					
1.12 ความง่ายในการใช้โปรแกรม					
1.13 ความสะดวกในการนำข้อมูลเข้าสู่โปรแกรม					
1.14 การเชื่อมโยงกับโปรแกรมการทำงานอื่นในด้านการบริหารงานบุคคล การคำนวณเงินเดือน การบริหารทรัพย์สิน และระบบต่าง ๆ					
1.15 การมีระบบสำรองข้อมูล					
1.16 มีรายงานตรงกับความต้องการของกิจการ					
1.17 ความสามารถในการปรับเปลี่ยนรายงานได้ตามความต้องการของผู้ใช้					
1.18 การมีการรายงานข้อมูลที่สมบูรณ์					
1.19 มีความยืดหยุ่นสามารถปรับปรุงโปรแกรมได้ตามต้องการ					
1.20 ระบบงานใหม่เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับความต้องการและประสบการณ์ของผู้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี					

ปัจจัยที่พิจารณา	ความสำคัญ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
1.21 ความสะดวกในเรื่องการตรวจสอบความถูกต้องก่อนการผ่านรายการไปบัญชีแยกประเภท					
1.22 มีระบบเตือนในกรณีบันทึกข้อมูลผิดพลาด หรือข้ามขั้นตอน					
2. ข้อจำกัดในการใช้โปรแกรม					
2.1 รายงานที่ได้รับไม่ตรงตามความต้องการ					
2.2 การจัดเก็บรายละเอียดของข้อมูลไม่ครบถ้วนหรือผิดพลาด					
2.3 การเข้าสู่ระบบการใช้งานที่ซับซ้อน					
2.4 หน้าจอการทำงานไม่เหมาะสม					
2.5 ความสะดวกในการเปลี่ยนหัวข้อการทำงานที่ใกล้เคียงกัน					
2.6 สมุดรายวันไม่เพียงในการใช้งาน					
2.7 ไม่สามารถสร้างรหัสบัญชีได้ครบถ้วนตามที่ต้องการ					
2.8 พนักงานขาดความเข้าใจในโปรแกรม					
2.9 ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางบัญชี					
3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป					
3.1 สามารถจัดทำรายงานทางการเงินได้ทันเวลา					
3.2 สามารถจัดเก็บรายละเอียดของงานที่มีปริมาณมาก ๆ ได้ครบถ้วน					
3.3 สามารถควบคุมการทำงานได้					

ปัจจัยที่พิจารณา	ความสำคัญ				
	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย
	ที่สุด		กลาง		ที่สุด
	5	4	3	2	1
3.4 การเชื่อมโยงข้อมูลและการบันทึกข้อมูลถูกต้องครบถ้วน					
3.5 ทำให้พนักงานปฏิบัติงานได้สะดวกและรวดเร็ว					
3.6 สามารถตรวจสอบและตรวจพบข้อผิดพลาดจากการทำงานได้อย่างรวดเร็ว					
3.7 โปรแกรมสามารถวิเคราะห์และนำผลวิเคราะห์ไปใช้ในการบริหารกิจการ		.			
3.8 ค้นหาข้อมูลได้รวดเร็วยิ่งขึ้น					
3.9 สร้างให้เกิดการควบคุมภายในของกิจการได้					
3.10 ลดปัญหาเอกสารทางการค้าที่ต้องจัดทำขึ้น					

ส่วนที่ 3 : ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานบัญชี

ท่านนำโปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ และ/หรือ โปรแกรมสำเร็จรูปมาใช้ในปัจจัยที่กำหนดให้
อย่างไร โดยแสดงความคิดเห็นด้วย / ท้ายประโยคที่ท่านคิดว่าเหมาะสมต่อทักษะของท่าน

ข้อกำหนดในการแสดงความคิดเห็น

- 5 หมายถึงให้ความสำคัญต่อปัจจัยต่าง ๆ ในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปฯ มากที่สุด
- 4 หมายถึงให้ความสำคัญต่อปัจจัยต่าง ๆ ในการใช้โปรแกรมฯ มาก
- 3 หมายถึงให้ความสำคัญต่อปัจจัยต่าง ๆ ในการใช้โปรแกรมฯ ปานกลาง
- 2 หมายถึงให้ความสำคัญต่อปัจจัยต่าง ๆ ในการใช้โปรแกรมฯ น้อย
- 1 หมายถึงให้ความสำคัญต่อปัจจัยต่าง ๆ ในการใช้โปรแกรมฯ น้อยที่สุด

ปัจจัยที่พิจารณา	ปริมาณการใช้งาน				
	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย
	ที่สุด		กลาง		ที่สุด
	5	4	3	2	1
กรณีการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางบัญชี					
1. การรวบรวมข้อมูล					
2. งานประมวลผลข้อมูล					
3. งานวิเคราะห์ข้อมูล					
4. งานสรุปผลข้อมูล					
5. งานนำเสนอข้อมูล					
กรณีการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ นอกเหนือจากโปรแกรมสำเร็จรูปทางบัญชีในการทำบัญชี					
1. การรวบรวมข้อมูล					
2. งานประมวลผลข้อมูล					
3. งานวิเคราะห์ข้อมูล					
4. งานสรุปผลข้อมูล					
5. งานนำเสนอข้อมูล					